

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Ecclesiastes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

clare docens, non luxui filiorum seruiendum, sed salutis: neque tantam eorum habendam esse rationem, ut propriæ salutis cura deferatur: quod satis etiam insinuat Ecclesiastes, dum subiicit:

SECTIO SEPTIMA.

ECCLESIASTES.

VERS. 24. Nonne melius est comedere & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis? & hoc de manu Dei est.

25. ^a Quis ita deuorabit, & deliciis affluet ut ego?

26. Homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & scientiam, & lætitiā: ^b peccatori autem dedit afflictionem, & curam superfluam, ut addat, & congreget, ^c & tradat ei qui placuit Deo: sed & hoc vanitas est, & cassa sollicitudo mentis.

^a Venera sic habet: Et quis iustius comedet, aut quis festinabit ad laborem meum magis quam ego.

^b Tigurina versio habet: Aberranti autem à recto itinere.

^c Symmach. & Campes. ut dentur illi cui placuerit Deo.

METRICA PARAPHRASIS.

QVIS furor proprias vorare fibras,
 Exsanguis macie exarare vultus,
 Noctes ducere nescias soporis,
 Pistrinoque teri improbi laboris,
 Ut fungus generis, patrique dispar
 Fortune spoliis fruatur heres?
 Dic, si nec graue, nec tibi molestum est,
 Quisquis arbiter es beatitatis,
 Dic, an non satius bonis potiri?
 Et post tædia sordidi laboris